

سبک معماری در دوره

رنسانس در اروپا

معماری در کلیساها

کلیسای سان فرانسیکو یک بازسازی ساختار گوتیک که مانند سانت آندن به گونه ای بود که سر در برخوردار از طاق پیروزی روحی را در خود داشت. و متأسفانه این بنا ناتمام باقی مانده است.

سانت آندن یک ساختمان بسیار دینامیک می باشد. سر در پیروزی آن از کنتراست های شدیدی برخوردار است. پیش آمدگی و نود نظم نیمستون ها وجود دارد که عناصر معماری را نشان می دهد اما ضرورتاً غیر عملیاتی می باشند، بسیار کم عمق می باشد. این است و بتاین با ارگ زیاد تو رفته که باعث فراهم شدن رواق بزرگ جلو در اصلی می شود. اندازه این درک در نمای مستقیم در دو روزه مربع شکل در بالا می باشد که اطراف آن را شکل داده است. نور و سایه تأثیر بسیار زیادی روی سطوح ساختمان دارد و این بخاطر کم عمق بودن mouldings و عمق هشتی آن می باشد. در قسمت داخلی را آلبرتی با و راهروها سنتی را قرار داده بود.

در عوض پیشرفت آهسته و ماهرانه ای از ارگ های بلند متفاوت و دروازه های مربع شکل کوتاه و تکرار نقش و نگار طاق پیروزی سر در وجود دارد.

سانت آندن، مانند، سردر، عکس رز

فرود اینگه هلند

دو تا از بهترین ساختمان های مشهور آلبرتی در فلورنس بالا زو و روسلی و در ماریا نووالا می باشند. آلبرتی برای کاخ ترتیب های کلاسیک ستون ها را در سردر روسه سطح بکار برده است که مربوط به سال 1446-51 می باشند. در سانتا ماریا نووالا او مأموریت داشت تا اکوراسیون سرور را تمام کند. او حراج را در سال 1456 کامل کرده کار تا سال 1470 تمام نشد

سردر سانتا ماریا نووالا، سال 1456-70 را نشان می دهد.

قسمت پایین ساختمان از طاقچه های سبک گوتیک و کوراسپون مدرن چند رنگی را داشته است یک پنجره ocalar بزرگ در قسمت پایان رواق وجود داشته است که مورد توجه قرار داده شده است

آلبرتن به سادگی هر چیز که قبلاً در جای خود قرار داشت و سنت فلورئیتین را برای رنگارنگی که به خوبی در صومعه سان گیووانی برقرار گردیده بود و محترم ترین ساختمان در شهر بود و احترام می گذاشت اکوراسیون عمداً از مرمر چند رنگ بود که بصورت سف اما دارای ترتیب بود که با محفظه های منظم و نقش و نگار دایره ای ساخته می شد که به شکل پنجره مرور و گرد تکرار می شد. و قرار بود دستگاه استاندارد در نسانس برای حل کردن مسئله ارتفاع های سقفی متفاوت پدید آید و فضای بین سطوح افقی و عمودی را در خود قرار دهد.

گسترش رنسانس در ایتالیا

در قرن پانزدهم محکمه های بعضی دولت های ایتالیایی دیگر مرکزی برای گسترش فلسفه، هنر و معماری رنسانس تبدیل شده بودند.

در مانتوا محکمه گنزاگا Gonzaga وجود داشت که آلبرتی در کلیسای بزرگ دارای سالن دراز سانت آندن وسان سباستینو را طراحی کرد.

اربینو مرکز مهمی با کاخ دوکی جدید بود که در آنجا ساخته شده بود. فرارا تحت است Este در اواخر قرن پانزدهم گسترش یافت به طوری که چندین کاخ جدید مانند پلازو دی دیامانتی و پارازو و اسکی فاینو برای بورسودست (Borso dEst) ساخته شده در میلان تحت ویسکانتی سرتو سادی پاپویا کامل شد و سپس تحت اسفورزا کاستلو اسفورز اسکو ساخته شد.

در وینس، سان زاکاریا اولین سردر رنسانسی خود را با دستان انتونیو کامبلو و مورو گوداسی که در دهه ی 1480 شروع شد به دست آورد. گیوانتی ماریا ناسکانتو، معمار مجسمه سازی ورنی معماری رنسانی را در با لوگیا کورمارو در باغ آلبیس کورنارو انجام داد.

در جنوب ایتالیا استادان رنسانی توسط آلفا نزووی از آروگون بعد از پیروزی بر پادشاه نابلز به نابلز خوانده شد. قابل توجه ترین مثال ها از معماری رنسانس در آن شهر کاپلا کاراک سیولو می باشد که بر امانته و پلازو اورسینی دی گراوینا نسبت داده می شود که توسط خبرئیل رانهلو بین سالهای 1513 و 1549 ساخته شده است.

اوج رنسانس

در اواخر قرن پانزدهم و اوایل قرن شانزدهم معمارانی مانند برامانته، آنتونیو، دوسانگالو، یانگر و دیگران مهارت سبک تجدید بنا شده و توانایی برای به کار بردن آن در ساختمانهایی مانند کلیسا و شهر پالازو را نشان دادند که کاملاً با ساختارهای دوران عقیق متفاوت بود. این سبک دکوراسیون بیشتری داشت و تزئینات مجسمه سازی، گندها بسیار شاخص بودند. دوره معماری به عنوان اوج رنسانس معروف می باشد که با دوران رئونالدو، متیل آنجلو و رانائل تطابق دارد.

برامانند

رونا تو برامانته (1514-1444) در اوربینو متولد شد و از نقاشی به معماری روی آورد. اولین حیات مهم خود را تحت لودوویکو اسفورزا، لوکیلان به دست آورد که برای او تعدادی از ساختمانها را در خلال 20 سال ساخت. بعد از سقوط میلان به دست فرانسه در سال 1499 برامانند به روم مسافرت کرد در آنجا او بیشترین موفقیت خود را تحت حیات پاپ به دست آورد.

ظریفترین اثر معماری برامانند در میلان اضافه کردن صلیب و هرایان بر کلیسای صومعه ی سانتا ماریا دل گزاری می باشد این بنای آجری به گونه ای است که تعداد زیادی از آن به سنت شمال ایتالیا مربوط به تعمیرگاه های دارای گنبد های مربعی شکل می باشد. ساختمان جدید تقریباً به طور داخلی طرح ریزی شده است به جزء در قسمت اصلی که کلیسای کوچک تا حد بیشتری از بازویی های کلیسا گسترش دارد. گنبد نیمه کردی با قطر تقریباً بیست متر به طور پنهان در داخل یک ساقه گنبد هفت ضلعی بالا می آید که

در سطح بالاتر با روزنه های کلاسیک طاق مانند همراه می باشد. کل قسمت خارجی جزئیات تزئین کاری شده با تزئینات سفال محلی را دارا می باشد.

در روم برامانتد را خلق کرد که به عنوان “جواهر معماری کامل” توصیف می شود که تم پیتو در صومعه سان پریو در مانتوریو می باشد. معبد دایره ای شکل کوچک مکانی می باشد که در آن است پیتو شهید شد و بنابراین مقدس ترین مکان در روم می باشد.

ساختمان سبکی را در خود دارد که به باقی مانده های معبد وستا مقدست ترین مکان روم باستان شباهت دارد. آن همراه با کنتراست فضایی با صومعه ای می باشد که در اطراف آن قرار دارد. مانند شکل بالا از قسمت نزدیک صومعه به نظر می رسد که دارای ارگ و ستونهایی باشد شکلی که از آن در نمای متکی به خد نمود پیدا کرده است.

برامانته کار خود را در واکیتان ادامه داد در آنجا او کورتیلی با شکوه ست. داماسو و کورتیلی مربوط به بلوار را طراحی کرد. در سال 1506 طرح برامانته برای بازسازی پاپ جولیس روم مربوط به کلیسای بزرگ ست پیترز انتخاب شد و سنگ بنای آن گذاشته شد. بعد از فوت برامانته تغییرات زیادی را آنجلو به عنوان معمار اصلی آنرا به چیزی نزدیکتر به پیشنهاد اصلی برامانته تبدیل ساخت

سانگالو

آنتونیو داسانگالو یانگر (1485-1546) یکی از خانواده مهندسین نظامی بود. معویش گیلیانو یکی از افرادی بود که نقشه را برای ساخت مجدد کلیسای ست پیتو ارائه کرد و به طور خلاصه با رافائل معاون اجرایی بود.

ProjectCenter

www.ProjectCenter.ir

📷 | @projehcenter

📍 | @projehcenter_ir